

ber. En lang række organisationer og myndigheder har kommenteret debatoplægget.

Det fremgår af høringssvarene, at der er enighed om at bevare de grønne regnskaber som institut, og at der er bred opbakning til, at de grønne regnskaber forbedres og videreudvikles.

6. Udbygning af regnskabsoplysningerne

Under samråd i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 24. februar 1999 tilkendegav miljø- og energiministeren, at han på baggrund af evalueringen af de grønne regnskaber ville overveje, om der er behov for at sikre en større sammenhæng til virksomhedernes miljøgodkendelse, samt om der er behov for at højne de grønne regnskabers informationsværdi, kvalitet og sammenlignelighed.

Herudover har ministeren i betænkningen til lov nr. 369 af 2. juni 1999 om ændring af miljøbeskyttelsesloven (IPPC – direktivets gennemførelse) tilkendegivet, at det bør sikres, at måleresultaterne af en virksomheds egenkontrol bearbejdes til en læsevenlig form, som giver offentligheden et billede af, hvordan virksomheden lever op til godkendelsens krav, og som illustrerer virksomhedens miljøprofil. Der henvises til Folketingstidende 1998-1999, Tillæg B sp. 892. Ministeren tilkendegav, at han i forbindelse med evalueringen af de grønne regnskaber ville overveje at ændre reglerne, så de grønne regnskaber også skulle indeholde en oversigtlig rapportering af, hvorledes virksomheden opfylder godkendelsens vilkår.

De virksomheder, der har pligt til at aflægge grønt regnskab, har alle en miljøgodkendelse, som indeholder konkrete emissionsvilkår fastsat af den lokale tilsynsmyndighed. Virksomhederne skal overfor tilsynsmyndighederne ved egenkontrol dokumentere, at de overholder disse vilkår.

Ved udmøntningen af lovforslaget i bekendtgørelsen vil der blive stillet krav om, at de grønne regnskaber fremover skal suppleres med et resumé af egenkontrollen forstået som en læsevenlig bearbejdning af virksomhedens måleresultater (eventuelt i grafisk form).

Desuden foreslås det, at regnskaberne skal indeholde oplysninger om virksomhedens affaldshåndtering, herunder oplysninger om affaldsmængder, opdeling på fraktioner samt oplysninger om, hvilke mængder der genanvendes.

Endvidere foreslås det, at regnskaberne skal indeholde oplysninger om, hvad virksomheden har gjort for at afhjælpe og forebygge eventuelle vilkårsovertrædelser. Offentligheden må antages at have en væsentlig interesse i disse oplysninger.

Tilsvarende foreslås det, at regnskaberne suppleres med oplysninger om, hvorvidt virksomheden har modtaget væsentlige klager, som har ført til, at virksomheden af egen drift har foretaget ændringer på virksomheden. Det må forventes, at tilsynsmyndigheden i sin udtalelse, jf. § 35 a, stk. 2, 3. pkt., oplyser om eventuelle væsentlige klager, der er rettet til tilsynsmyndigheden. Sådanne oplysninger skønnes nødvendige, hvis det grønne regnskab skal give et reelt billede af virksomhedens miljøforhold.

Herudover foreslås det, at regnskaberne skal indeholde oplysninger om, hvorvidt virksomheden har en miljøpolitik, og i givet fald skal der redegøres for de væsentligste mål og resultater. Selvom det ikke er et krav i dag, viser evalueringen, at godt halvdelen af de grønne regnskaber indeholder oplysninger om virksomhedens miljøpolitik med mål og prioriteringer. Oplysninger om miljøpolitik, -mål og -resultater illustrerer i høj grad virksomhedens miljøprofil, idet disse oplysninger angiver virksomhedens ambitionsniveau. I virksomheder, der har indført et miljøstyringssystem, udgør miljøpolitikken den overordnede ramme for miljøarbejdet, og fastsættelse af mål og opfølgning herpå er en tilbagevendende øvelse. 20% af de regnskabspligtige virksomheder arbejder systematisk med miljøstyring. Oplysninger om miljøpolitik, -mål og -resultater vil kunne styrke regnskabernes funktion som miljøredegørelse og øge virksomhedernes incitament til at indføre miljøstyring. Samtidig vil et krav om disse oplysninger kunne medvirke til, at miljøindsatsen løbende forbedres.

Den nugældende regel i bekendtgørelsens § 4 om, at indsendelse af den verificerede EMAS-redegørelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan erstatte et grønt regnskab, tænkes fortsat opretholdt.

Det foreslås endvidere, at virksomhederne i det grønne regnskab oplyser hvorvidt, og i givet fald, hvordan de stiller miljøkrav til deres underleverandører. Dette vil kunne sætte gang i en dialog om miljøforhold med underleverandører.

Der lægges også op til, at regnskaberne skal indeholde oplysninger om udviklingen i virksomhedens miljøforhold gennem de sidste 5 år. Dette vil medføre, at offentligheden ikke kun får et øjebliksbillede af virksomhedens miljøforhold, men derimod sættes i stand til at følge den miljømæssige udvikling over en årrække.

Herudover vil den eksisterende hjemmel til at kræve oplysninger om medarbejderinddragelse blive udnyttet til fremover at kræve, at virksomhederne i det grønne regnskab skal beskrive, hvordan medarbejderne inddrages i virksomhedens miljøarbejde generelt. I